

Jan Krejczka

kapitan Wojska Polskiego, mgr, honorowy obywatel Limanowej. Ur. 30 maja 1923 roku w Krakowie o bogatych związkach kresowo-środkowo-europejskich jako syn Józefy z d. Skarabel-Łukasińskiej (pochodziła z Sambora) i Wacława (z Zaolzia). Jeden ze stryjów, Józef Krejczka, był prof. Uniwersytetu Karola w Pradze.

Rada Miejska w Limanowej uchwałą Nr XXXV/239/97 z dnia 16 października 1997r. nadała Janowi Krejczka tytuł **Honorowy Obywatel Miasta Limanowa**.

Od wczesnych lat działał w harcerstwie. Brał udział w kampanii wrześniowej w szeregach VI Dywizji Piechoty gen. Bernarda Monda, której szlak bojowy zakończył się we Lwowie. Aresztowany 20.11.1939, został wywieziony do obozu w Czugajewsku k.Charkowa, skąd wiosną 1940 udało mu się zbiec i powrócić do Krakowa. Podczas okupacji pracował fizycznie i współdziałał z podziemiem. Pod koniec wojny wstąpił do II Armii Wojska Polskiego. Odznaczony został zarówno medalem Za udział w wojnie obronnej w 1939 roku jak i medalem Za udział w walkach o Berlin.

Po wojnie rozpoczął pracę zawodową w WZGS „Samopomoc Chłopska”. Organizował osadnictwo wojskowe na Ziemiach Odzyskanych. Był radnym wojewódzkim i m. Krakowa, aktywizując się w pracach komisji kultury fizycznej i sportu. Potem poświęcił się organizacji sportu wiejskiego jako pierwszy przewodniczący Rady Woj. Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych w Krakowie, a także aktywny działacz wielu okręgowych związków sportowych, m. in. piłki nożnej, tenisa stołowego, strzelectwa, szermierki i narciarstwa. Poprzez PTTK upowszechniał turystykę. Za sprawą tej sportowej aktywności przed ponad pół wiekiem spotkał się po raz pierwszy z Limanową, nawiązując kontakty i współpracę z KS Limanovia oraz z Pow. Komitetem Kultury Fizycznej. Te formalne kontakty przybrały z czasem formę trwałych przyjaźni z limanowianami, a nawet przekształciły go poniekąd w mieszkańca miasta, gdyż pod Siwym Brzegiem posadził swój letniskowy domek, gdzie ściągają także jego dzieci i wnuki.

Był inicjatorem budowy w Limanowej Ośrodka Wczasowo-Sportowego i Hali Sportowej. Dla realizacji tych inwestycji pozyskał władze ówczesnego Gł. Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, CRZZ oraz Związku Zaw. Pracowników Handlu i Spółdzielczości w Warszawie, a następnie wystarał się o finansowanie budowy za środków UKFiT i CRZZ. Zdarzało się, że potrafił na jeden dzień sprowadzić ciężki dźwig z Warszawy, by budowę szybciej skończyć. Przyczynił się także do zbudowania Limanowskiego Domu Kultury. Za jego sprawą rozwinęła się współpraca Limanowej z holenderskim Terhijden. Mieszkająca tam córka Magdalena skontaktowała orkiestrę z tego holenderskiego miasta z orkiestrą dętą „Echo Podhala” w Limanowej, by sprezentować jej komplet galowych mundurów.

Za zasługi dla limanowskiego sportu otrzymał 11.11.1997 honorowe obywatelstwo Limanowej. Następną jego pasją była współpraca z emigracją polską. Jako wiceprezes i założyciel oddziału Tow. Polonijnego Dom Polonijny w Krakowie zabiegał o naukę języka i kultury polskiej w kręgach polonijnych, wymianę studentów, współorganizował narady, konferencje, festiwale i Polonijne Igrzyska Sportowe. Ma swój udział w pracach Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa.

Odznaczony także m. in. Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim OOP, Krzyżem Walecznych; medalami: złotym, srebrnym i brązowym Za zasługi dla obronności kraju; Zwycięstwa i Wolności; Za Odrę, Nysę i Bałtyk; Za Warszawę; odznakami: Zasłużony dla Ziemi Krakowskiej, Zasłużony działacz LZS, złotymi LOK. PTTK i TKKF jak również medalami włoskimi i rosyjskimi.

Otrzymał dyplom i tytuł Weterana Walk o Niepodległość Rzeczypospolitej.